

ΣΙΖΑΝΙΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΠΕΡΦΕΤΑ,

ΠΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΘΑ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΟΥ ΜΟΛΦΕΤΑ.

Τρίτον ἔχω χρόνον
σ' τ' Ἀργαστόλι θρόνον.

ΤΡΙΣ τοῦ μηνός « Σιζάνιον » πρὸς τὸ παρὸν θὰ βγάω
ὁσάκις μένων ἄεργος δὲν ἔχω τί τὰ κάτω.
ἂν ὅμως ὑποστηρίξω μοῦ δῶστε πατριῶται
τετράκις σὰς ὑπόσχομαι γὰρ τὸ ἐκδίδω τότε,
πληρ' ἐπειδὴ στεροῦμεθα χρημάτων κατ' αὐτὸς
ἀνάγκη πᾶσα γάχωμε κι' ἡμεῖς συνδρομητᾶς.

Τοῦ Ὀκτωβρίου δύο
μᾶς ἄρπαξε τὸ κρῦθ.

Χίλια διακάβια κι' ἑννεήντα τέσσαρα
πάλιν ὁ Μογγόλος φίλος μὲ τὸν Καίσαρα.

Πέντε δὲ φράγκα χάριτω ὁ προπληρόνων μόνον
συνδρομητῆς μας γίνεται εὐθὺς γὰρ ἓνα χρόνον
κι' ἂν εἶναι σ' τὴν ἀλλοδαπὴν χρυσᾶ θὰ στείλῃ ἔξω
γὰρ τὰ μπορέση ὁ Μαρῆς στὰ ἔξωδα γ' ἀρθέξῃ,
τί συνδρομαὶ θὰ δίδονται ἀμέσως πρὸς ἐμένα
τὰ φύλλα δὲ ὡς πάντοτε δέκα λεπτὰ τὸ ἓνα.

Νούμερα τρία μ' ἄλλα σαράντα
δὲν λησμονᾶω τὴν κουερναντιᾶ.

Καὶ μερικὰ δημοτικὰ.

Ἀγαπητέ μου δήμαρχε καὶ σύμβουλοι τοῦ δήμου
καθ' ὅλα θντες ἄνθρωποι πολὺ καλλίτεροί μου
μιθῶν τὰς τελευταίας σας καὶ γὰρ συνεδριάσεις
καθ' ἃς ἐπραγματεύθητε περὶ ὑποτροφίας,
ἄξιτοι ἐκτιμήσεως εἶπα πῶς εἴσθε πάσης
ὡς ζῶντες ἀπαξάπαντες ἐν πνεύματι σοφίας.

Εἰς τὰ ταμεῖα μας λοιπὸν ὑπάρχουν περισσεύματα !
μὰ γὰρ ἀλήθεια ἄρα γε, ἢ μᾶς τὰ λέτε ψεύματα ;
Κολέ τί δήμος εὐτυχῆς ὁ τῶν Κρανίων οὗτος,
ἀφοῦ ἐν τοῖς ταμείοις του ὑπάρχει τόσος πλοῦτος
ποῦ σ' τῶν συμβούλων τὰ μαγαλὰ ἐμβάλλει τόσον ζόφον
ὥστε νὰ στέλλουν σκέπτονται ντουζίνες ὑποτρόφων.

Δὲν μᾶς τὸ λέγετε λοιπὸν, μὴ ὥρα πηδ μπροστὰ,
πῶς εἶναι τὰ ταμεῖα μας ὑπέρποτε μετὰ ;

τόρα ποῦ ὡς ἐκ τῆς τιμῆς τῆς πλήμονος σταφίδος
θὰ φᾶμε μέλι ἄγριον καὶ κρέατα ἀκρίδος,
ἔξ ὧν, ὡς ἀναφέρεται ἐν ταῖς γραφαῖς Κυρίου,
ἐτρέφετο κι' ὁ ἔνδοξος υἱὸς τοῦ Ζαχαρίου.

Δὲν σὰς ἐκπλήττει ἢ πληθὺς τοσοῦτων φιλοσόφων,
ποῦ θέλετε τὴν ἐγγραφὴν καὶ νέων ὑποτρόφων ;
δὲν βλέπετε ποῦ σήμερον γιαντροὶ καὶ δικηγόροι,
γὰρ μὴ δεκάρα σφάζονται καθάπερ οἱ κοκόροι,
καὶ προσπαθοῦνε μοναχὰ νὰ δμιλοῦν μὲ γλύκα,
εἰς ὅσες μαϊμούδησες ὑπάρχουνε μὲ προῖκα.

Ὡς σεβαστὰ καὶ φιλάτατα τοῦ συμβουλίου μέλη,
παῦ τῶν Κρανίων ὁ λαὸς ἐμπιστοῦς του σὰς στέλει,
μόνον ὁποῦν ἀπορος ἀναφανῆ τις νέος,
ἐκτάκτου ἱκανότητος κι' ἐκτάκτου εὐφύας,

ὁ δῆμος εἶν ὑπόχρεος νὰ χορηγῇ γενναίως βοήθημα γιὰ νὰ σταλλῇ, ἔστω καὶ σ' τὰς Ἰνδίας.

Ἄλλ' ὅταν πνεῦμα ἐξοχον τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει, μοῦ φαίνεται πῶς τὸ μυαλὸ τοῦ σεβαστοῦ Νομάρχου ἐκ πρώτης ἀντιλήψεως εἶν ἱκανὸν νὰ κρίνῃ, ἂν ὁ λαὸς ψηφίσματα τοιαῦτα ἐπικρίνει, πολὺ δὲ μᾶλλον σήμερον ποῦ βούνευρον πενίας μαστίζει τὴν ἀδύνατον ψυχὴν τῆς κοινωνίας.

Τότε, θὰ ἔλεγε καθὲς καλλότατα τοῦ δήμου «θέλω κι' ἐγὼ νὰ κάμετε δετόρο τὸ παιδί μου ἀφοῦ καὶ χρήματος κοινοῦ πληροῦνται τὰ ταμεῖα καὶ πνεύματος διάκρισις δὲν γίνεται καμμία.»

Ἐκαμε λάθη ἄλλοτε ὁ δῆμος, συμπολίται, γιὰ τὰ ὅποια ἔσαι θεὸς νὰ κατηγορηθῆς ὡς λόγου χάριν ἦτανε, ἀδέξια κουταμάρα, ν' ἀφήσῃ ἔτσι νὰ χαθῇ τὸ πνεῦμα τοῦ Χατζάρα που ἤμποροῦσε σήμερα νᾶναι μὲς τ' Ἀργυστόλι.

Γιατὶ λοιπὸν ν' ἀδικηθῇ ὁ συμπολίτης οὗτος, ἐνῶ ὑπῆρχεν ἀφθονος τοῦ δήμου μας ὁ πλοῦτος; Ἄν τότε δὲν ἐφαίνετο ὁ δῆμος μας πανοῦργος νὰ π' ὁ Χατζάρας βέβαια θὰ ἦτανε χειροῦργος καὶ θάπιανε κάθε κυρὰς τὸ χέρι καὶ τὸ πόδι, κι' ὄχι ποῦ πιάνει σήμερα σουβλι καὶ καλαπόδι, καὶ μετ' αὐτῶν θὰ ἔλεγε πολλὰ ἐκ τοῦ πλησίον καθὼς οἱ περιώνυμοι γιανοὶ τῶν Παρησίων.

Δὲν θάτανε εὐτύχημα γιὰ τὴν Κεφακλονιά ἂν ἔβγανε μηχανικὸ τὸ Γιάννη τὸν Ἀνιά; ποῦναι παιδὶ αἰκίτικο, ποῦνε παιδὶ ξιφτερί, κι' ὅτι κι' ἂν δῆ τὸ μάτι του τὸ κάνει μὲ τὸ χέρι; Γι' αὐτόνε δὲν ἐκάμανε καμμιά οἰκονομία νὰ μάθῃ γιὰ τὴν τέχνην του τοῦλάχιστον χημεία, παρ' ἔμειν' ὁ κακόμοιρος μ' ἑμᾶς τοὺς ξυλοσκίσηδες καὶ Φωτῶνε καὶ Λαμπρῇ νὰ κομοδάρῃ ψίσιτιδες.

Δὲν εἶναι μᾶλλον εὐγλωττος ὁ ἄπορος Σουσάνης, ἀπὸ πολλοὺς διδάκτορας τῆς ἐπαρχίας Κράνης;

ὁ δῆμος ὅμως δυστυχῶς παρέβη κι' ἐκεῖνον ἐπιψηφίσας τὴν ταφὴν ὑδραγωγῶν σωλῆων οἵτινες μένουσιν κενοὶ ὑπὸ τὴν γῆν φθιρόμενοι τοὺς πρωταίτιους τῆς οἰκτρᾶς ταφῆς τῶν καταρῶμενοι.

Ἄλήθεια τί σκληρόκαρδοι αὐτοὶ οἱ Κεφαλλῆνες νὰ πᾶ νὰ θάψουν ζωντανούς τόσο κακὸ σωλῆνες! Καὶ δὲν ἠρκέσθησαν σ' αὐτὸ τὸ μέγιστον κακὸν ἀλλ' ἐγελοιοποίησαν καὶ τὸ ἡλεκτρικόν! κι' ἐνῶ ἀλληλεκτρίζοντο ἐκ τῆς ψευδοῦς χαρᾶς τῶν ἡγνόουν πῶς καὶ ποῦθενε ἐχάνει ὁ παρᾶς τῶν.

Ὡ δῆμαρχε καὶ σύμβουλοι καὶ σεῖς οἱ ἀστυνόμοι, φροντίσατε καλλίτερον νὰ παστρευτοῦν οἱ δρόμοι, γιὰτὶ καθὼς ἐπέρασα προχθὲς ἀπὸ μιὰ στράτα ἐπάτησα τυχαίως πῶς μιὰ κικκομοῖρα γάτα, ποῦ ἡ καυμένη μόλις τρεῖς Μαῖους ἀριθμῶσα γενναίως ἠτύχτησε ματαιίως ἀγαπῶσα καὶ τὴν ὁποίαν, καίτοι, φεῦ, συνήνητησε πολλάκις, δὲν εἶπε νὰ τὴν θάψουνε, ὁ ἀσπλαχνος Μαρκάκης!

Φροντίσατε ἀρμόδιοι πρὶν γεννηθοῦν μικρόβια ποῦ νὰ κολλοῦν σ' τὸ σῶμα μας ξανθήματα Ἰώβεια, καὶ τότε — ὁ μὴ γένοιτο — ἡ κάθε δεσποσύνη ἀναγκασθῇ μὲ βύσσαλο τὸ σῶμα τῆς νὰ ξύνη, ἀντὶ ποῦ τώρα μὲ κοκκρέμ καὶ μὲ πομάτ τ' ἀλείφει, ἀφ' ἧς ἡμέρας γεννηθῇ, ὡς δίου γένη νύφη.

Ἄν περισσεύουν πράγματι τοῦ δήμου μας παράδες, ἂς λάβει κάποια πρόνοια γιὰ μερικὲς κυράδες, ποῦ ἀνενόχλητα καθὲς ἀνήθικος τὰς σύρει, ἐμπρὸς εἰς τὰ παράθυρα τοῦ κάθε νοικοκύρη, γεννῶνται δ' οὕτω σκάνδαλα ἐν ταῖς οἰκογενεαῖς, ποῦ ἀίλως δὲν τελειώσουνε παρὰ μ' αὐτοκτονίες.

Πῶς ὑποτρόφους, κύριοι, νὰ στείλωμεν ζητεῖτε ἀφοῦ ὁ δῆμος καὶ αὐτοῦ τοῦ ὕδατος στερεῖται; πῶς εἰς δαπάνας περιττὰς ὁ δῆμος μας ν' ἀνδᾶξῃ ἀφοῦ δὲν ἔχει οὔτε καν πετρέλαιον νὰ ἀφέξῃ; Περίεργον μοῦ φαίνεται καὶ φοβερόν συνάμα πῶς ἐψηφίστε μερικοὶ, τέτοιο γελοιο πρᾶμα.

Ἀγαπητέ μου δῆμαρχε καὶ σεῖς οἱ σύμβουλοί του, εἶναι βεβαίως ἱερὸν τὸ χρῆμα τοῦ πολίτου, καὶ πρέπει πᾶσα ἀρετὴ σ' ἐνέργειαν νὰ τίθεται ὁσάκις γιὰ ζητήματα τοιαῦτα διατίθεται. Εἶναι πτωχὸς ὁ δῆμος μας καὶ καταχρεωμένος, οἱ δὲ ὑποτροφίαι του θὰ λείψουν ἐπομένως.

Τοιαύτη γνώμη, κύριοι, ὑπάρχει παρ' ἡμῖν, τοῦ δὲ Νομάρχου σεβαστῆ ἢ θέλησις. Ἀμήν.

Γράφω λέγουσ στίχους ἀνεπιτυχεῖς, γιὰ τὰς ἐρχομένας ἐκ τῆς ἐξοχῆς.

Καλῶς μᾶς ἐκοπιάσετε, κυρίες σὰς βλέπω κι' ἡ καρδιά μ' ἀναγαλλιάζει, καθ' ὅσον μὲ τὲς φίνες σας μωρίες καρβέλια τὸ «Ζιζάνιον» μοῦ βγάζει.

Ἄς ἤξερα τρεῖς μῆνες ἐν ἀνέσει, τί σχέδια ὁ νοῦς σας νὰ κατέβασε· πρὸς δὲ τ' ἀφορεσμένο σας βελέσι ὁπόσους μεσουράνια ν' ἀνέβασε! Δὲν σκέπτεται λοιπὸν καμμιά πλουσία, πῶς ἐρχεται δευτέρα παρουσία;

Τὸ φρούτο σας, στεγνὸ καὶ μυρουδάτο ἐδόχτησ' ὁ Θεὸς κι' εἰσιγουράρετε καὶ πρέπει τώρα ποῦρθετ' ἐδῶ κάτω καλλίτερον ἀπὸ πρὶν νὰ φιγουράρετε, σ' τὴ διαίτα, σ' τὰ λούσα σ' τὰ ζούρ-φιξ σας καὶ σ' ὅ,τι τέλος πάντων μεταξὺ σας συμβαίνει, ποῦ καθένας μᾶς τὸ μέφετοι γιὰτὶ ἔδωκε κι' ὁ κόσμος περιστρέφεται.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΛΟΓΙΑ ΧΑΜΕΝΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΛΟΓΙΑ ΧΑΜΕΝΑ.

Σῶσωσ' ἡ φύσις ὠμορροῖα καὶ θέλητρα καὶ γιότη, ἀλλὰ καὶ πλοῦτη δυστυχῶς ἡ τύχη σου μεγάλη, κι' ἔτσι, ποτὲ δὲν θ' ἀναβῆς σ' τὸν οὐρανὸν, διότι, ἀγάλα-γάλα ὁ παρᾶς, σοῦ τρώει ὅλα τὰλλα.

Δὲν εὐτυχεῖς σοῦ φαίνεται πῶς εἶσ' εὐτυχημένη, ἐνῶ σὲ καίει ἀσπλαχνὰ ἡ φλόγα τοῦ παρᾶ, καὶ τώρα, ἔρα μοραχὰ γὰ νὰ σωθῆς σοῦ μένει, νὰ ξεπορτίσης δηλαδὴ μ' ἐμὲ καμμιά φρά.

ΦΑΝΤΕ ΜΠΑΣΤΟΥΝΗΣ.

Σ' τὸν Ἐδαστάθειον ἐν βίᾳ, γιὰ τὰ νέα του βραβεία.

Ἄν νὰ μῖση ἂν οἱ φθόνοι ἂν τῆς χώρας μας τὰ πάθη σὲ παρᾶτησαν ὦ Στάθη, ὅπως ἴσως τελλῶν, τὴν ἀξίαν σου κηρύσσει, ἢ Ἀμβέρσα τὸ Παρίσι κι' ὁ λαὸς τῶν Βρυξελλῶν.

Ἄν τοῦ Στάθη Χαροκόπου ἢ κακία ἢ μεγάλη, ἐνεργήσῃ νὰ σὲ βάλῃ, εἰς ἀκτίνα φυλακῆς, πέτοτον ὅσα κι' ἂν μοῦ κάρης εἰς τὸ πέτο σου δὲν βάνεις μετὰ τὰ δὲν Ἀμερικής.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

ΕΝ Η ΚΑΤΑΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΛΗΘΕΙΣ ΕΥΠΑΤΡΙΔΑΙ.

Ἀξιότιμε κ συντάκτα τῆς ἐφημερίδος «Ζιζάνιον».

Πρὸ ὀλίγου καιροῦ συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ ἐνταῦθα γυμνασιάρχου Σπυρίδωνος Παγκάλου καὶ μελετῶν αὐτὸς εἰς τὴν οἰκίαν μου διάφρα ἀρχαῖα ἐγγράφα τῆς οἰκογενείας μου, μοῖ ἔλεγεν ὅτι πολλοὶ ἔκλεψαν τὸ ἐπώνυμον τῆς οἰκογενείας μας καὶ γράφονται Πάγκαλι, καὶ ἕνας ἀπὸ αὐτῶν, ἐνῶ ἐπώνυμόν του ἦτο Παλάστις, τὸ ἥλλαξε καὶ γράφεται

Πάγκαλης, επειδή άγκαλά πτωχός, δέν παραδέχομαι επί τέλους ο καθείς να κλέπτη το επώνυμον της οικογενείας μου, ένεκα τούτου νομίζω καθήκον μου, επειδή είμαι κάτοχος εξόχου προνομίου, άτελής, και το ό.ύον ένας προπάτωρ μου άναχωρών από την πατρίδα του Κέαν, όνόματι Ματθαίος Πάγκαλης, κατά το έτος 1616 Φεβρουαρίου 6 επήγε εις Μεσσήνην, βασιλείον των δύο Σικελιών και εξήτασε να πολιτογραφηθή εκεί, ένθα και εγένετο δεκτός και του έχορήγησαν, τόσον δι' έαυτόν όσον και διά τους διαδόχους του το προνόμιον να μη πληρώη τέλη. Είς αύτην την πολιτογράφησιν ίσχυρίσθη ο άνωθεν προπάτωρ μου, ότι του προήρχοντο από τους άρχαίους Ρωμαίους επικυρωμένα από την Βυζαντινήν αυτοκρατορίαν παρά του Φιλίππου Δ' της Γαλλίας και από του βασιλέως της Σικελίας. Όθεν αυτό το αυτοκρατορικόν προνόμιον δέν άνήκει εις άλλην οικογένειαν από την έδικήν μου έδώ εις Κεφαλληνίαν, και εις την οικογένειαν του ένταυθα γυμνασιάρχου Σπυρίδωνος Παγκάλου, επειδή και αύτός κατάγεται από την ίδιαν πατρίδα του προπάτορος Ματθαίου Πάγκαλη Κέαν, αλλά και ως έκ περισσοῦ εξετάσαντες τα οικογενειακά μας σύμβολα είδαμεν ότι πληρέστατα άνταποκρίνονται τα σημεία τα όποια έχει το σύμβολον και είναι ένας άλέκτωρ (κοινώς κόκορος) μία κορώνα με πέντε κορυφάς και ένα φεγγάρι. Τά αυτά έχει και του ένταυθα γυμνασιάρχου Σπυρίδωνος Παγκάλου, ώςτε ο προπάτωρ μου Ματθαίος Πάγκαλης είναι και προπάτωρ του άνωθεν γυμνασιάρχου Σπυρίδωνος Παγκάλου. Η οικογένεια Πάγκαλο, ήτο άνέκαθεν έλληνικής καταγωγής, Βυζαντινή μόν αλλά με την άλωσιν της Κωνσταντινουπόλεως έπεσεν εις την Ένετιάν διότι τότε ήμαζες και εξώμωσαν εις τον Λατινισμόν διά να υποστηρίξουν τα προνόμια των και τον τίτλον του κόμητος, τον όποιον είχαν αλλά κατόπιν από φράν εις φράν εξελατινίσθησαν.

Το προνόμιον της Μεσσήνης όπερ είχε η οικογένειά μου,

όταν ήλθε από Μεσσήνην εις Κεφαλληνίαν ένας Άντώνιος Πάγκαλος και εξήτησε να πολιτογραφηθή, το έκμεταλεύθη έμπορευόμενος εις πολλά είδη χωρίς να πληρώη τέλη. Αυτό φαίνεται από την πολιτογράφησιν της Κεφαλληνίας επί Ένετικής Δημοκρατίας κατά το άρθρον 3ον της συνθήκης η όποια έλαβε χώραν άναμεσαξυ των μεγάλων δυνάμεων και Έλληνικής κυβερνήσεως κατά το έτος 1863 και το όπιον άκριβώς λέγει, ότι θέλει διατηρούνται τα πλεονεκτήματα των Έπτανησίων. Άλλ' επειδή εύρίσκεται σήμεραν το ένθος εις αύτην την δυσχερή θέσιν, ούδέποτε θα θελήσω να διαμαρτυρηθώ ότι είμαι άτελής προνομιοῦχος, ούτε και η λοιπή οικογένειά μου, αλλά και η Κυβέρνησις πρέπει κάτι να βυλιθήση την οικογένειάν μου η όποια δέν εύρίσκεται εις καλήν θέσιν και ως επί το πλείστον εγώ ο ύποφαινόμενος.

Αυτά τα ελάττω εις τον τύπον ούχι διά την Κεφαλληνίαν, διότι άλλη οικογένεια Πάγκαλη δέν ύπάρχει ένταυθα, αλλά διά την άλλοδαπήν διά να μη τολμήση ούδεις πλέον να κλέπτη το επώνυμον της οικογενείας μου. Επί δε της Σιαυροφορίας ήλθεν η οικογένεια Πάγκαλη εις τάς νήσους του Αίγαίου πελάγους.

Δέξασθε κτλ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Γ. ΠΑΓΚΑΛΗΣ.

Άργουστόλιον 27 76ρίου 1894.

ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ ΖΑΚΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

Γ. ΣΚΟΥΡΗ.

Κατασκευάζονται τα ώραίτερα γλυκά διά γάμους και τα έκλεκτότερα βροσόλια. Προς δε και διάφορα γλυκύσματα διά γεύματα.

Πωλούνται δε με τιμάς άσυναγωνίστους.

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΔΕΙΟΝ Α. ΤΡΑΥΛΟΥ

ΕΦΑΜΙΛΛΟΝ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΡΩΝ ΑΘΗΝΑΪΚΩΝ

Πύρσισκονται άπαντα τα είδη της γραφικής ύλης διαφόρων ποιότητων. Δέξικα όλων των γλωσσών διά τους μαθητάς, ως και το σπανιώτερον έλληνικόν λεξικόν του Α. Γαζή. Παρέχεται πάσα εύκολία εις τοῦς αγοράζοντας χονδρικώς τα είδη της γραφικής ύλης. Προς εύκολίαν δε των μαθητών συνεστήθη και ΒΙΒΛΙΟΜΕΤΡΙΟΝ έντός του καταστήματος. Έκτυποῦνται επισκεπτήρια στιγμαΐως.